

ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΙΓΙΝΗΣ ΛΟΓΟΥ ΑΞΙΑ (*)

ΥΠΟ

ΑΡΧΙΜ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΑΙΟΥ

ε΄.

*Αριθ. 300

17

*Εν Αίγινη τὴν 20 Ἰουνίου 1841

Πρὸς τὴν Β. Διοίκησιν Ἀττικῆς.

Ἐξ ὅτου ἐκληρώθη τὴν πνευματικὴν Διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης Αἰγίνης, εὗρον ἐλθὼν καὶ μίαν Ἐκκλησίαν ἐντὸς τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικολάου τιμωμένην καὶ ἰδίως τῶν Ψαῤῥδιανῶν ἐπωνομαζομένην. Περὶ ταύτης πληροφορίας ζητήσας ἔμαθον, ὅτι παρεχωρήθη ἡ ῥηθείσα Ἐκκλησία εἰς τοὺς προσφυγόντας Ψαῤῥδιανούς, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πατρίδος των, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς τότε ἐποχῆς, διὰ νὰ ἐκκλησιάζωνται εἰς ταύτην, ἕως οὗ εἰς Αἴγινα οὗτοι διαμείνωσι. Ἐπειδὴ ἀστεγος καὶ ἀεπισκεύαστος τότε ὑπῆρχεν, ἐπιδιορθώθη διὰ συνδρομῶν καὶ αὐτῶν τῶν Ψαῤῥδιανῶν καὶ ἄλλων προσέτι χριστιανῶν. Ταῦτα πληροφορηθεὶς, ἀφήκα τὸ πρᾶγμα [ὡς εἶχε] καὶ οὕτω διαμένει ἕως τῆς σήμερον.

Περὶστρέφεται ἤδη ὁ ὄγδος χρόνος, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἐνταῦθα ἐλεύσεώς μου καὶ αἴφνης, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος μηνός, ἠκούσαμεν κηρυττομένην εἰς δημοπρασίαν τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, ὡς κτήμα ἰδιωτικόν, τὸ περὶ ταύτην γήπεδον καὶ τὰ ἐπὶ τοῦτο οἰκήματα ἀνήκοντα πάντα εἰς ταύτην, παρὰ τοῦ κλητήρος τοῦ Εἰρηνοδικείου Αἰγίνης Ἀντωνίου Φωλεροῦ τοῦ καὶ δημοσίου κήρυκος εἰς μόνας τὰς ἐθνικὰς τῶν προσόδων ἐνοικιάσεις.

Εὐθύς, ἄνευ στιγμιαίας ἀναβολῆς, εἰδοποίησα περὶ τοῦ δημοπρατομένου τούτου ἐκκλησιαστικοῦ πράγματος τὴν Δημοτικὴν Ἀρχήν, ἐμφανίσας εἰς ταύτην καὶ τό, περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὸ Β. Διάταγμα τῆς 2 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 183...¹⁸ εἰς τὴν πρὸς τοὺς Νομάρχας ὑπ' ἀριθ. 5127 Ἐγκύκλιον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. κ.τ.λ. Βασιλικῆς Γραμ., ἅλλ' ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ οὐδένα λόγον περὶ τούτου ποιησαμένη, ἔμεινεν ἀμέριμος καὶ ἀδιάφορος θεατῆς, ὥστε ἡ δημοπρασία ἐπροώδευσεν, ἐτελείωσε καὶ κατεκυρώθη εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα καὶ ἐγένοντο καὶ τῆς πωλῆσεως τὰ συμβόλαια.

Ἐνταῦθα ὁμως πρόκειται λόγος νὰ φανερώσω εἰς τὴν Β. ταύτην Διοί-

(*) Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 64 τοῦ προηγουμένου τεύχους.

18. Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

κῆσιν, τί εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας λαβὼν, διέταξε τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησην, καὶ ἐπὶ τινι στηρίζουν τὸ δικαίωμα τοῦτο. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου, λέγω, ὅτι λέγεται τις ἱερομόναχος Παρθένιος ὀνομαζόμενος Ἀρχιμανδρίτης, ὅστις, ἀποθανὼν ἐν Κυρίῳ πρὸ χρόνων, κατέλιπε τὰ κατ' αὐτὸν εἰς κληρονόμους, καὶ οὗτοι, δι' ἐπίτηδες σταλέντος πληρεξουσίου, ἐνήργησαν τὴν δημοπρασίαν, περὶ δὲ τοῦ δευτέρου, οὐδὲν ἄλλο, καθ' ὅλας τὰς περιπλανήσεις μου, ἠδυνήθην νὰ μάθω, ἐκτός, ὅτι ὑπάρχουσι ἰδιοκτησίας ἔγγραφα. Πλήν, ὅπως ποτὲ καὶ ἂν εἶναι, τὸ ἱερὸν τοῦτο κτῆμα οὐδὲν προσὸν φέρει ὡς ἰδιόκτητον, κατὰ τοὺς ὅρους οὓς διαλυμβάνονται εἰς τὸ μνημονευθὲν διάταγμα καὶ εἰς τὴν ἐγκύκλιον, μάλιστα ὅλον τὸ ἐναντίον, δηλ. : οὐδεὶς ὁμολογεῖται, ὅτι ὑπῆρξε μόνος κτήτωρ καὶ θεμελιωτῆς τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, ἀλλ' οὐδ' ἡ ἀνοικοδόμησις ἐγένετο διὰ συνδρομῆς πολλῶν χριστιανῶν, ὡς ἐρῶσθαι. Καθὼς καὶ τὰ περὶ τῆς Ἐκκλησίας οἰκήματα ἐκτίσθησαν διὰ συνδρομῶν πολλῶν χριστιανῶν ὅτι ἡ διεύθυνσις ταύτης, κατὰ μὲν τὸ πνευματικόν, ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, κατὰ δὲ τὸ οἰκονομικόν, παρ' ἐπιτρόπων, καὶ ὅτι οὕσα πάντοτε εἰς δημοσίαν καὶ κοινὴν χρῆσιν, ποτὲ δὲν μετέβη εἰς ἰδιωτικὴν.

Ταῦτα, ὡς ἀληθείας ἀναντιρρήτους ἀναφέρω εἰς τὴν Β'. ταύτην Διοίκησιν, εἰς ἣν ἐναπόκειται νὰ διατάξῃ τὰ εἰκότα, καὶ δυνατόν συντόμως τε καὶ ταχέως, διὰ νὰ μὴ προχωρήσωσιν οἱ νέοι ἀγορασταὶ εἰς νέας ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐπιχρήσεις, μὲ ὅλον ὅπου ἐγράψαμεν κατὰ τὰς κ' τοῦ τρέχοντος εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Μεγαρίδος, ἀλλὰ βλέποντες τὴν βραδύτητα κατὰ χρόνος ἀναφέραμεν καὶ πρὸς ὑμᾶς. Καὶ μένομεν μὲ τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν.

στ'.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸν Βασιλικὸν Ὑποδιοικητὴν Μεγαρίδος.

Τὸ συμβούλιον τῆς ἐν Σαλαμῖνι διατηρουμένης Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Φανερωμένης¹⁹ διηύθυνε πρὸς ἡμᾶς, κατὰ τὴν 8 τοῦ ἡδὴ μεσοῦντος, ἀναφορὰν, μεθ' ἧς καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1837, κατὰ τὴν νομοθετηθεῖσαν τάξιν, ὁμοῦ καὶ τὰ ληψοδοσίας δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Ἐπεξεργασθέντες ἡμεῖς ταῦτα μετὰ τῆς δυνατῆς ἀκριβείας παρατηρήσαμεν, ὅτι, μὲλον ὁποῦ ἡ διαχείρισις ἐγένετο μετὰ τῆς ὅσον ἔνεστιν οἰκονομίας, τὸ ποσὸν ὁμῶς τῶν ἐξόδων ἀνέβη εἰς δραχμὰς χιλιάδας ἑνδεκα καὶ διακοσίας ἐξήκοντα πέντε, καὶ λεπτὰ πενήκοντα καὶ δικτῶ, ἀριθ: 11,265 : λ: 58,

19. Μονὴ Φανερωμένης, κειμένη εἰς τὴν ἐναντι τῆς περιοχῆς Μεγάρων (θέσις Μεγάλου Πεῦκο) ἀκτῆν τῆς νήσου Σαλαμίνοσ, ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ ὁσίου βιώσαντος ἁγίου Λαυρεντίου περιέχει θαυματοργόν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος. Ὁ Ναὸς αὐτῆς εἶναι εἰκονογραφημένος δι' ἰστορημάτων τοῦ ια' αἰῶνος. Ἡ παρὰ τὴν Μονὴν περιοχὴ ὑπῆρξε καὶ προσωρινὸς ναύσταθμος τοῦ νεοσυστάτου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

τὸ δὲ ἐκ τῶν προσόδων, εἰς δραχμὰς χιλιάδας δέκα καὶ τρεῖς, καὶ διακοσίας ὄγδοήκοντα καὶ δύο, καὶ λεπτὰ τριάκοντα καὶ ἕξ, ἀριθ: 13,282: λ: 36. Γενομένης ὁμως Κύριε! προσεκτικῆς παρατηρήσεως θέλει εὐρεθῆ, ὅτι τὰ διὰ τὰ ποιμνία ἔξοδα εἰς μισθωτοὺς καὶ ἐργάτας ἀποτελοῦσι τὸ πλείστον μέρος τῶν ῥηθέντων ἔξόδων, μὲ τὸ νὰ εἶναι βαρέα καὶ ὑπέρογκα, προστεθειμένων καὶ τῶν πληρωμῶν διὰ τὸ χόρτον εἰς βοσκήν ὥστε, εἴμεθα γνώμης θεωρουμένων τῶν ποιμνίων ἀποσπασμένως τῶν λοιπῶν κτημάτων, ὑπερτεροῦσι τῶν ἐσόδων τὰ ἔξοδα.

Ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀναφορᾷ τοῦ Συμβουλίου (ἧς ἀντίγραφον ἐπισυνάπτομεν) ἀναφέρονται μικραὶ τινες ποσότητες σποράδην ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ διακείμεναι, εἰς τροφήν τοῦ προσωπικοῦ τῶν πατέρων τῆς Μονῆς, εἰς ἐλεημοσύνας κ: λ: Δρ: 86: λ: 74, ἀνευ ἀποδεικτικῶν. Εὗρομεν ἔτι καὶ δραχμὰς 6: εἰς ἐπιδιόρθωσιν ἑνὸς στατήρος, κατὰ τὴν 7 Αὐγούστου, καὶ ταύτας ἀνευ ἀποδεικτικῶν, καὶ γίνονται συναπτόμεναι δραχ.: 92: λ: 74, περὶ δὲ τὰ τέλη Δεκεμβρίου, σημείωσιν εἰς τὴν 8 σελίδα δραχμῶν 70: εἰς ἕκτακτα ἔξοδα τοῦ ἡγουμένου. Περὶ τούτων, ὡς ἐκ συμπεράσματος λέγουεν, ὅτι ἴσως ἀνήκουσιν εἰς ἔξοδα διαφόρων ἀποδημήσεων καὶ μεταβάσεων τοῦ ἡγουμένου δι' ὑπηρεσίαν τῆς Μονῆς, καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ὥστε τὰ ἀναποδείκτως ὑπάρχοντα ἔξοδα εἶναι δραχ.: 162 καὶ λ: 74.

Ὁ ἀρ. τῶν ἰποδεικτικῶν ἀρχεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 1: καὶ λήγει εἰς 91: Ἐπίσης, εἰς τε τὰς ὑπαγομένας ποσότητας χαρτοσήμου καὶ τὰς μὴ ὑπαγομένας, εἰς τὰς ὑπαγομένας ὁμως εἰς χαρτόσημον, ἐπεριάρθῃ (sic), δι' ἔλλειψιν τοιοῦτου, ὃ εἰς ἀξίαν ἀναλογούμενος, ἐνσφράγιστος χάρτης.

Πρὸς εὐκολίαν δὲ ἐσημειώσαμεν πίνακα γενικὸν τῶν ἀποδεικτικῶν, εἰς ὃν σημειοῦνται ὁ Μῆν, τὸ στοιχεῖον, ἡ ἡμερομηνία ἐκάστου ἀποδεικτικοῦ, ὁ αὐξων ἀριθμὸς, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκείνου παρὰ τοῦ ὁποίου ἀφίεται τὸ ἀποδεικτικὸν καὶ τὴν ἐν ἐκάστῳ τῶν ἀποδεικτικῶν διαλαμβανομένην ποσότητα, τὸν ὁποῖον ἐπισυνάπτομεν εἰς ἀντίγραφον, ὁμοῦ καὶ τὸ βιβλίον τῶν ἰσολογισμῶν εἰς σελίδας 12: ἐπικυρωμένου καὶ ἐσφραγισμένου τῇ σφραγίδι τῆς Ἐπισκοπῆς.

ζ'.

Πρὸς τὴν Β. Ὑποδιοίκησιν Μεγαρίδος.

Ἐπισημειώσω ἔτι ὅτι ἔχω ὃ ὑποφαινόμενος τὴν ὑπ' ἀριθ. 11133, 11610, 16938, καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Νοεμβρίου 1843, ἐγκύκλιον διαταγὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν ἧ, πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων, κανονίζονται οἱ ὅροι, καθ' οὓς πρέπει νὰ γίνωνται αἱ χειροτονίαι. Ἐπειδὴ δέ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συντελεῖ καὶ ἡ παρὰ τῆς Πολιτικῆς Ἀρχῆς συνεργία, ἡ αὐτὴ διαταγὴ διαλαμβάνει ὅτι «ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Β' Γραμ. παραδεχθεῖσα ταύτην τὴν πρότασιν τῆς Συνόδου, ἐπέστειλε πρὸς τοὺς Διοικητὰς περὶ τούτου τὰ δέοντα».

Ἄν ὁ κανονισμὸς οὗτος δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι μεταξὺ Διοικητῶν καὶ Δημάρχων, δὲν διαλαμβάνεται ἐν τῇ ῥηθείῳ ἐγκυκλίῳ, ἀποδίδεται πάντως εἰς τὰς ἐνεστώσας σοβαρὰς καὶ σπουδαίας περιστάσεις, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἐνεργεῖται ἄλλη κατάχρησις πρὸς ἀναίρεσιν καταχρήσεως, οὐχ ἦττον βλαπτικότερα, δηλαδή, ἀπογράφονται εἰς τὸν κατάλογον τῶν στρατευσίμων, κατὰ τὸν περὶ ἀπογραφῆς Νόμον, παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου, καὶ ἐκ τῶν νέων ἐκείνων οἵτινες παιδιόθεν προπα ασκευάζονται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἐπάγγελμα, σύμφωνον ἔχοντες τὴν ἔφεσιν καὶ προθυμίαν τῶν ἰδίων αὐτῶν Γεννητόρων, καὶ οὕτω νὰ διαδεχθῶσιν οὗτοι, ἄλλους μὲν ἀποβίωσαντας τῶν Ἱερέων, ἄλλους δὲ προσεγγίζοντας εἰς τὴν ἀποβίωσιν, διὰ τὸ λίαν προβεβηκὸς τῆς ἡλικίας.

Τοῦτο ἀκολουθεῖ ἤδη ἐνταῦθα καὶ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀποτείνεται ἡ παροῦσα μου Κύριε ὑποδιοικητά! Νέος τις ἐκ τῆς ἐπαρχίας μου Αἰγίνης, αὐτόχθων, ὀνομαζόμενος Ἀντώνιος...²⁰, ἔξ ἀπαλῶν ὀνύχων ὀργᾶ καὶ γυμνάζεται διὰ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα, σπουδάζων μὲν τὴν παιδείαν παρὰ τῷ σοφῷ Διδασκάλῳ κ. Ν. Δούκα²¹, ἀκροασθεὶς δὲ τὴν Ἱερὰν Κατήχησιν καὶ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν παρὰ τοῦ κ. Προκοπίου Τυπάλδου²², ὡς δηλοῦσιν ἀμφοτέρω τὰ ἀποδεικτικὰ ἑκατέρων τούτων τῶν διδασκάλων, συνάδουσαν ἔχων πρὸς ταῦτα καὶ σφόδρα διαγωγὴν, κατεγράφη ἤδη εἰς τὸν κατάλογον τῶν στρατευσίμων παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου. Τούτου γνωστοῦ γεγονότος πρὸς τὸν τοῦ νέου πατέρα²³ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ δημαρχεῖον, ζητῶν τὴν ἐκ τοῦ καταλόγου ἀπόσβεσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ υἱοῦ του, προτείνων τὸν τῆς Ἱερωσύνης λόγον, οὐχὶ ὡς πρόφασιν ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς ἀπογραφῆς, ἀλλ' ὡς ἀλήθειαν σκοποῦ ἀμεταθέτου καὶ παλαιᾶς ἀποφάσεως. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς αἰτῆς εἰς τὸν, συνεπαρουσίασε καὶ τὰ ἐγκλειόμενα ἐνταῦθα δύο ἀποδεικτικά, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη.

Τούτου ἕνεκα, βεβαιῶν ὑμᾶς κ. ὑποδιοικητά! προηγούμενος, ὅτι ἀλη-

20. Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

21. Ὁ ἀρχιμ. Νεόφυτος Δούκας γεννηθεὶς ἐν Ἡπειρῷ τῷ 1578 καὶ πολλὰ μοχθήσας, διδάξας καὶ γράψας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, ἀπέθανε τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου 1845 ἐν Ἀθήναις, ταφεὶς ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Ριζαρείου Ἐκκλ. Σχολῆς, ἧς διευθυντῆς διωρίσθη, μὴ προφθάσας νὰ διδάξῃ λόγῳ τοῦ ἐπελθόντος θαύτου του. Ἐν Αἰγίνῃ ἔμενε διδάσκων ἀμισθεὶ ἀπὸ τοῦ 1830 - 1844. *Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου*, αὐτόθι. σελ. 115, 196, 324, 325, 338, 344. Βλ. *Χρυσοστ. Μ. Μποῦα*, Νεοφύτου Δούκα, ἐπιστολαὶ καὶ κατὰ παπικῶν διάλογος. Ἐν Ἀθήναις 1935.

22. Περὶ τοῦ ἐνταῦθα ἀναφερομένου διδασκάλου Προκοπίου Τυπάλδου οὐδὲν ἐμάθομεν. Ἴσως πρόκειται περὶ τοῦ κατόπιν Σχολάρχου τῆς κατὰ Χάλλκην Θεολογικῆς Σχολῆς Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως Κωνσταντινίου Τυπάλδου. Πιθανῶς τὸ μοναχικὸν αὐτοῦ ὄνομα νὰ ἦτο Προκόπιος, καὶ ἀργότερον ἐν τῇ ἱερατικῇ χειροτονίᾳ ἀνέλαβε τὸ κατὰ κόσμον αὐτοῦ ὄνομα, ὅπερ σπανίως συμβαίνει εἰς τινὰς κληρικούς.

23. Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

θῶς ὁ διαληφθεὶς νέος εἶνε βρεφόθεν καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ γεννητόρων καὶ παρ' ἑαυτοῦ ἀφορισμένος εἰς τὸ ἱερωθῆναι, καὶ εὐελπίς ὢν, ὅτι ἔσεται ἐκ τῶν ἀξίων Ἱερῶν, ἔξαιτοῦμαι τὴν ἀπόσβειν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν στρατευσίμων. Ἐπισυνάπτονται δύο ἀποδεικτικά²⁴.

η'.

Πρὸς τὸν κ. Β' κων Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον Ἀττικῆς.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 386 ὑμετέρου ἐγγράφου Κύριε! ἐγνωστοποιήθη εἰς ἐμέ, συνειρία τῆς ὑπ' ἀριθ. 5274 Διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Β. Γραμ. ἢ παραχώρησις εἰς κατοίκησιν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ πρόφην Κυβερνείου²⁵, δίχαν μὲν πληρωμῆς ἐνοικίου, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει ὁμως τοῦ ἐπισκευάζειν αὐτό, ἰδίαις δαπάναις.

Ἄλλεπ' ἄλλοι διηνεκεῖς ἀσθένειαί, ἐξ ὧν οὐκ εἰμι εἰσέτι ἀπηλλαγμένος, μὲ ὑπεχρέωσαν ἄκοντα νὰ ἀναβάλλω ἄχρι τοῦδε τὴν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τούτου ἀπάντησίν μου ἤδη δέ, ἐν μέρει ἀναλαβῶν, σπεύδω νὰ ἀπαντήσω ὡς ἀκολούθως.

Ὅτε τὸ πρῶτον τὸ κατάστημα τοῦτο μοὶ παρεχωρήθη παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. κ.λ.π. Β. Γραμ. ἢ κατάστασις αὐτοῦ ἦτον ἀθλιεστάτη καὶ σχεδὸν δι' ὄλου ἀοίκητον. Τὸ ἀνεπισκεύασα, χρῆζον πολλῆς καὶ πολυειδοῦς ἀνεπισκευῆς, ἰδίαις, οὐ μετρίαις δαπάναις, εἰς ὅ, ἔδειξαν πλήρη τὴν εὐαρέσκεיאὶ των ὅ τε ὑμέτερος προκάτοχος κ. Κυριακίδης καὶ ὁ κ. ὑποδιοικητῆς Μεγαρίδος, καταλύσας εἰς τοῦτο, καὶ ἄλλοι πολλοί. Κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος, παρεχωρήθη αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Γεννάδιον²⁶, διὰ νὰ διατρίψῃ μέρος τοῦ θέρους. Τότε, ἐγὼ μὲν περιορίσθην εἰς δύο τῶν κάτω οἰκημάτων, τὸ δὲ λοιπὸν τῶν ἄνω καὶ κάτω ἀφέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ῥηθέντος Γυμνασιάρχου, φέ-

24. Πολλοὶ τῶν νέων, ἐπιθυμοῦντες ν' ἀτοφύγῃσι τὴν στρατιωτικὴν θητεיאὶ, ἐδήλουν ἀναληθῶς ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνωσι ἱερεῖς. Ἐπειδὴ τοῦτο προὔκλειε ζημίαν εἰς τὸ ἔθνος, ἢ Κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα νὰ διορθώσῃ τὸ πρᾶγμα, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 1232 ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1844 ἐγκύκλιον διαταγὴν, δι' ἣ; ἐρροθυμίζετο ἢ ὑπόθεσις, διὰ τῆς συντάξεως ἀπογραφικῶν πινάκων κατὰ δήμους. Οἱ ἐξηκριβωμένως μέλλοντες νὰ ἱερατεύσωσι νέοι ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἀπογραφικοὺς πίνακας, ἐφοδιαζόμενοι καὶ μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ Ἱεροδιδασκάλου, παρ' ᾧ ἐφοίτησαν. Κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Κυβερνητικῆς διαταγῆς, ἐξέδοτο καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος τὴν ὑπ' ἀριθ. 11113 - 11610 - 11178 ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1848 ἐγκυκλιὸν τῆς, Αἱ Ἀναγκαιότεραι Ἐγκύκλιοι κ.λ.π., σελ. 154. Κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ὡς ἄνω διαταγῶν ὁ Μητροπολίτης Σαμουὴλ ἀποστέλλει τὸ παρατιθέμενον ἐγγράφον.

25. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κυβερνεῖον σφάζεται μέχρι σήμερον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς νήσου καὶ στεγάζει δημοτικὴν σχολήν.

26. Γεώργιος Γεννάδιος, ἐκ τῶν σοφῶν διδασκάλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, ἐγεννήθη τῷ 1784, διδάξας μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἑλλ. Κράτους ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἀκολούθως ἐν Ἀθήναις, διατελέσας καὶ καθηγητῆς τῆς Ριζαρίου Ἐκκλ. Σχολῆς προσβληθεὶς ἐκ τῆς τότε μαστιχοῦσης τὰς Ἀθήνας χολέρας, ἀπέθανε τὴν 12ην Νοεμβρίου 1854. Α. Γούδα, αὐτόθι σελ. 309 - 338.

ροντος καὶ πολυπληθῆ συνοδίαν μαθητῶν. Ἐν τῷ βραχεῖ ὁμοῦ διαστήματι, μόλις δύο μηνῶν, δύναμαι νὰ εἶπω, χωρὶς ὑπερβολῆς, ὅτι μικρὸν ἐδέησε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν τῆς ἀθλιότητος στάσιν. Ἐκείνου ἀπελθόντος, ἐγὼ ἀπέμεινον κατοικῶν εἰς τὰ κάτω, ὅπου παρεχέμασα, μὲ βλάβην οὐκ ἀσημαντον τῆς ὑγείας μου, καθύγρου τοῦ ἑρῶς ὑπάρχοντος, καὶ μὴ ὄντος πλέον οἰκησίμου τοῦ ἄνω. Ἐν τούτοις ὁμοῦ, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐφρόντιζον γὰρ ἐπισκευάζω τὰ ἀφεύκτου καὶ ταχείας ἀνεπιστευτῆς χρῆζοντα μέρη, καταρδεόντων πολλαχόθεν τῶν ὑδάτων καὶ φθορὰν τῆς στέγης ἐπαπειλούντος. Ἐδαπάνησα Κύριε! καὶ δαπανῶ εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν ὑπερνω τοῦ ὄρου μοι συγχωρεῖ ἢ ἐνεστῶσα κατάστασις μου, πλὴν οὐχὶ ἀναγκαστικῶς, ἀλλ' ἐξ αὐτοπροαιρέτου θελήσεως δομώμενος, καὶ μὴ ἀνεχόμενος ὑπὸ φιλοτιμίας νὰ βλέπω καταπιπτόμενον τὸ Κατάστημα, τὸ ὁποῖον διὰ τινὰ ἔτη μὲ ἐστέγασε καὶ διὰ νὰ δεῖξω εὐγνωμοσύνην καὶ εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, τὴν εἰς ἐμὲ τοῦτο ἐμπιστευθεῖσαν.

Ἐνεπισκευάσα λοιπόν, ἄχρι τῆς ὥρας, ἱκανὸν μέρος καὶ προχωρῶ εἰς τὴν ἀνεπισκευήν, καθ' ὅσον μοι τὸ συγχωροῦσιν αἱ φυσικαὶ καὶ ἠθικαὶ μου δυνάμεις. Ἐὐελπις ὦν πάντοτε, ὅτι Θεοῦ ἀρδωγούντος, θέλει λάβει ἀφορμὰς ἡ Β. Ἐπιτροπεία αὕτη νὰ ἐδαρεστηθῆ²¹.

δ'.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸν Κον Β. Ὑποδιοικητὴν Αἰγίνης.

Ἐπισυνάπτομεν εἰς τὴν παροῦσαν ταπεινὴν ἡμῶν ἐπιστολὴν τοὺς πρὸς ἡμᾶς διευθυνθέντας Ἰσολογισμοὺς, τῆς ἐνταῦθα διατηρουμένης Μονῆς τῆς Κοιμήσεως²², παρὰ τε τοῦ ἡγουμένου καὶ τοῦ Συμβουλίου, τοὺς ὁποίους, ὁμοῦ μὲ ἀντίγραφον τῆς πρὸς ἡμᾶς διευθυντικῆς τούτων ἀναφορᾶς, χρονολογουμένης τὴν 22: τοῦ λήγοντος, καθυποβάλλομεν ὑπ' ὄψιν σας, ὡς νεόμισται.

Τὸ περιέχον τῶν Ἰσολογισμῶν τούτων εἶναι ἢ διαχειρίσις τοῦ ἔτους

21. Κεῖται ἀχρονολόγητον.

22. Διὰ διατάγματος τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1833 κατηργήθησαν ἐν τῇ Ἑλευθέρᾳ Ἑλλάδι κατόπιν, ἐννοεῖται, ὡς ἔδει, καὶ γνώμης τῆς Ἱ. Συνόδου 461 Ἱ. Μοναί. Ἡ διάλυσις αὕτη τῶν Μοναστηρίων ἔφερε μεγάλην ἀναστάσιον εἰς τὸν λαόν, προκληθέντων καὶ ἐπεισοδίων. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἴδε Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 201 - 203. Χρυσοστ. Α. Παπαδοπούλου, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 133 - 145. Αἱ μὴ καταργηθεῖσαι Μοναί ὀνομάσθησαν «Διατηρούμεναι» καὶ τὰ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν διοικήσεως καὶ οἰκονομίας καθώρισε τὸ ὑπ' ἀριθ. 2624/426 ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1834 ἔγγραφο τῆς Γραμματείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 592 ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1835 Ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Συνόδου. Βλ. Αἱ ἀνάγκαιότεραι ἐγκύκλιοι κ.τ.λ., σελ. 46 - 48. Διετηρήθη δὲ καὶ ἡ ἐνταῦθα ἀναφερομένη Μονὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀρχαιοτάτη οὖσα. Νῦν ἀποτελεῖ γυναικίαν Ἱερὰν Μονήν.

1836, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἡμέρας καὶ λήγουσα μέχρι τῆς ἐσχάτης, καὶ τὰ μὲν ἐξοδευθέντα εἶναι δραγμαί...²⁹, τὰ δὲ ἐκ παντοδαπῶν προϊόντων καὶ εἰσοδημάτων συναχθέντα χρήματα εἶναι δραγαί...²⁹ ὥστε, ὡς πλεονάζουσαι τῶν ἐξόδων δραγμαί...²⁹ εἶναι εἰς βάρος τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἡ κατάστροφαις τῶν Ἰσολογισμῶν τούτων δὲν φέρει τὰ προσόντα τῆς σημερινῆς τάξεως, εἶναι ὅμως ἀθῶα κατ' ἔκτασιν, καὶ δολιότης δὲν ἐμφιλοχωρεῖ εἰς αὐτήν. Βλέπετε, λ. χ.,²⁹ καὶ πάλιν, ἀλλὰ κονδύλια ἀναφέροντα τοπιάτικα (sic), ἔξοδα καὶ μισθοῦς, χωρὶς νὰ ἀναλύη πόσοι οἱ μισθοί, πόσα τὰ τοπιάτικα καὶ πόσα τὰ ἔξοδα, ἀλλ' ἔλλειψιν προερχομένην μόνον ἐξ ἀπειρίας, δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποπτευθῶμεν ὡς πταῖσμα προαιρετικὸν πονηρίας καὶ δολιότητος.

Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ δαπάνη ὑπερελήθησε τὴν ἐσωδῖαν, ἀλλὰ τοῦτο προέκυψεν ἐκ τῆς, κατὰ δυστυχίαν, τριετοῦς ἀφορίας εἰς ταύτην τὴν νῆσον, καὶ κατὰ μὲν τὸ 1834 ἔφερε ζημίαν δραχ. 174 καὶ λ. 51, κατὰ τὸ 1835 604 καὶ λ. 93, κατὰ δὲ τὸ 1836 ἴσως δὲν ἐγένετο ἔλλειψις, μόλον ὅτι καὶ τοῦτο τὸ ἔτος ἀφορον, ἀν' ὃ ἠγούμενος δὲν διετάττετο παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β' κῆς Γραμ. νὰ πληρώσῃ ἐκ τοῦ μὴ καθαροῦ δραχ. 700, περίπου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠσθάνθη βλάβην ἢ διαχειρίσις, μὴ ἐξισουμένων τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἔξοδα. Εἶναι προσέτι ἀδροὶ καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ἀναγκαίων ὑπομισθίων ἐργατῶν, ποιμένων, βοσκῶν καὶ ὑποβοσκῶν, ὥστε δαπανῶνται τὸ τριπλάσιον εἰς τοὺς μισθοὺς τοῦ ὅσου συνάξεται.

Μία τῶν αἰτιῶν, ὧν ἔνεκα ἀνεβλήθη τῶν Ἰσολογισμῶν πρὸς ἡμᾶς ἢ διεύθυνσις, ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐπικύψασα ἀορασία τοῦ Συμβούλου Ἱερομονάχου κ. Γερασίμου, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ τούτων ἀναφορᾷ καὶ ὡς εἶναι ἀληθές, ἀλλ' ἡμεῖς προχωροῦντες παρατηροῦμεν ἔτι, ὅτι, οὐ μόνον ὁ ὀρθεὺς κατέστη ἀνίκανος, ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι συμμονάζοντες Πατέρες εἶναι εἰς τὸ παντελὲς ἐπίσης ἀνίκανοι ὡς ἐκ τῆς πρεσβυτικῆς αὐτῶν ἡλικίας, ὡς εἶναι δῆλον καὶ ὑμῖν κύριε ὑποδιοικητὰ καὶ τοῖς πᾶσιν, ὥστε, κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῶν Πατέρων, ὧν ἔλλειπεν ἡ ἀξίότης τοῦ ἠγούμενου κ. Κυρίλλου, τὸ Μοναστήριον ἀδύνατον ἦτον νὰ οἰκονομηθῇ. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐπιφορτισμένος τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μοναστηρίου, προσελάβετο καὶ τὴν μέριμναν τῆς περιθάλψεως καὶ τῆς γηροκομῆσεως τῶν γεγηρακότων Πατέρων, καίτοι γέρον καὶ αὐτός. Ἐχων δὲ βοηθὸν τινὰ μοναχὸν Κωνσταντίον ὀνομαζόμενον, ἐσύστησε πρὸς ἡμᾶς διὰ προσωρινὸν μέτρον νὰ ὑπογράψῃ ἀντὶ τοῦ ἀσωμαίου Γερασίμου.

Ἐπισυνάπτομεν ἔτι καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν ἀποδεικτικῶν, ἀρχόμενα ἀπὸ ἀρ. 5 μέχρι τοῦ 288 καὶ ἐξ αὐτῶν, ὅσα ὑπάγονται εἰς τὸν περὶ χαρτοσήμου Νόμον, ἔχοντα ποσότητα ἐπάνω τῶν ἑνδεκα δραμῶν, φέρουσι περιαιπτόμενον τὸν ἐνσφράγιστον τῆς ἀξίας χάρτην, ὅσα δὲ ἐλήφθησαν

29. Ἐν τῇ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

ἀπὸ 15 Ἰουλίου τοῦ 1836, κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου Νόμον, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπὸ ἀριθ. 6057 $\frac{6109}{449}$ ἐπιστολῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Πρὸς τὰ μετὰ λόγου δικαιολογήματα, τὰ ἐκτεθέντα ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀναφορᾷ τοῦ Συμβουλίου, περὶ τῆς ἀκουσίου ἀναβολῆς τῆς διευθύνσεως τῶν Ἰσολογισμῶν, προστίθεμεν καὶ ἡμεῖς πρῶτον, ὅτι δὲν εἶχεν εἶδῃσιν τοῦ πνεύματος τοῦ Νόμου. Δεύτερον. ὅτι, ...³⁰ δὲν εὐρίσκοντο τὰ ἀνήκοντα τῆς ἀξίας χαρτόσημα.

Καθυποβάλλοντες ταῦτα Κύριε ὑποδιοικητὰ ὑπ' ὄψιν σας μένομεν μὲ τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν.

Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος

Ὁ κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Αἰγίνης Μητροπολίτης
πρὸς τὸν Κύριον Δήμαρχον τῶν Αἰγινητῶν.

Ἐν μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν καὶ θεοφιλῶν ἔργων τῶν ἀειμνήσταν ἡμῶν προγόνων ὑπῆρξεν ἕξ ἀμνημονεύτου ἐποχῆς τὸ νὰ ἔχουν καὶ κατάλυμα πρόσφορον διὰ τὸν κατὰ καιροὺς τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης Ἀρχιερέα, τοῦτο διειρηθήσεται ἀνάκαθεν καὶ οὐδέποτε διακοπὴ ἐμεσολάβησεν, εἰ μὴ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκ τῆς παλαιᾶς χώρας μεταναστεύσεως³¹, εἰς ταύτην τὴν νέαν τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος, ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν τὴν αὐτὴν βέβαια πρόνοιαν ἠθέλατε λάβῃ καὶ ὑμεῖς μιμούμενοι τὴν ἀγαθοεργίαν τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν προγόνων, ἐὰν συγχρόνως δὲν συνέβαινον αἱ δειναὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἀνωμαλίαι.

Καὶ εἰς τοῦτο ἀδιστακτως πειθώμεθα καθότι ὅτε κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1833 ἔτους δυνάμει ὑψηλοῦ Β. Διατάγματος ἐκκληρώθημεν παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν πνευματικὴν ποιμαντορίαν

30. Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

31. Ἡ παλαιὰ τῆς νήσου Αἰγίνης Πρωτεύουσα ἢ ἐπὶ Φραγκοκρατίας καὶ Τουρκοκρατίας κεῖται ἐν ἐρειπίοις ἐπὶ βραχώδους ὑψώματος πρὸς τὸ ἑσωτερικόν τοῦ λιμένος τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου σώζονται ἐπὶ ταύτης εἰς καλὴν ὀπωδήποτε κατὰστασιν πλῆθος ἱερῶν ναῶν, μάρτυρες βωβοὶ τῆς τῶν Πατέρων ἡμῶν πίστεως καὶ εὐλαβείας. Πρὶν ἢ φθάσωμεν ἐκεῖ ἐπὶ γηλόφου ὑψοῦται Παρθενὼν ἱερός, ἢ τῆς ἀγίας Τριάδος γυναικεῖα Μονή, κτίσμα τοῦ δασίως βιώσαντος Μητροπολίτου Πενταπόλεως ἀγίου Νεκταρίου († 1920), χρηματίσαντος διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ριζαρείου Ἐκκλ. Σχολῆς. Τὰ ἱερὰ αὐτοῦ λείψανα κεῖνται καὶ μῦρα εὐωδιάζοντα ἐν τῷ Ἱερῷ Κοινοβίῳ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Τριάδος Αἰγίνης. Εἰς τοὺς μετ' εὐλαβείας ἐπικαλουμένους παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἁγίου μας παντοῖα θαυματουργικῆς ἰσχύος. Περὶ τοῦ βίου, τῶν θαυμάτων ὡς καὶ τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγίου Ἰδε *Θεοδοσίου Παπακωνσταντινοῦ*, Ἀκολουθία, βίος καὶ θαύματα τοῦ ἐν ὁσίοις πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως. Ἀθήναι 1937, ὡς καὶ τὴν νεωστὶ ἐκδοθεῖσαν μελέτην τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παραμυθίας κ. Τίτου.

τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης, καὶ μεταβάντες ἐνταῦθα, ἢ τότε. Δημογεροντία ἐνεδειξάτο πραγματικῶς τὴν θέλησίν της, προσφέρονσα εἰς ἡμᾶς ταύτην εἰς ἣν ἐξ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἄχρι τοῦδε ἐνοικοῦμεν κατοικίαν.

Ἄλλ' ἡ οἰκία αὕτη ὡς ἀνήκουσα εἰς τὸ ἐνταῦθα διατηρούμενον Μοναστήριον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, οὕσα ὑπὸ τὴν διαχειρίσιν τοῦ ἡγουμένου θεωρεῖται ὡς προσωρινὴ τοῦ Ἀρχιερέως κατοικία.

Τοῦτο ἡμεῖς οὕτως θεωροῦντες σὰς συμβουλευόμεν πατρικῶς προτρέπομενοι νὰ ζητήσητε ταύτην διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ, δηλ. παρὰ τῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Β. Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, ἵνα διατάξῃ τὸν ἡγούμενον καὶ παραχωρήσῃ αὐτὴν εἰς ὑμᾶς μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ὥστε προϊόντος τοῦ χρόνου ἢ μὲν οἰκία δύναται νὰ χρησιμεύσῃ δι' ἀρχιερατικὸν κατάλυμα, ἢ δὲ περιοχὴ εἰς οἰκοδομὴν ἀγαθοεργῶν καταταστημάτων τοῦ Δήμου, τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν ἔργον χριστιανικὸν καὶ θεάρεστον, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον συμβιβάζεται τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν προαίρεσιν μὲ τὸν θεοφιλῆ σκοπὸν τῶν θειμνήστων ἡμῶν προγόνων.

Ἡ ἐπίτευξις τῆς αἰτήσεως ταύτης δὲν μᾶς φαίνεται δύσκολος καὶ δυσκατόρθωτος, ἐπειδὴ γνωρίζομεν τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως τὴν πρὸς περιθάλψιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου εὐλαβητικὴν αὐτῆς προθυμίαν, καὶ προσέτι τὴν τοῦ θεοσεβεστάτου ἡμῶν Ἀνακτος ἐπιθυμίαν καὶ πρόθεσιν εἰς τὸ νὰ φυλάττωνται ἄνευ διακοπῆς τὰ ὡς πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς ἀρχαιοῦθεν νενομισμένα.

Ἐπειδὴ μάλιστα πρὸ τριῶν περιόπου ἐτῶν ὁ ἡγούμενος κύριος Κύριλλος μετὰ τοῦ συμβουλίου, δι' ἐπισήμου ἀναφορᾶς τῶν ἐδήλωσάν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς εἰρημένης οἰκίας, ὅτι ὡς πρὸς τὴν Μονὴν εἶναι ἀνωφελὴς καὶ ἄχρηστος, δι' ἧς καὶ ἐζήτησε τὴν ἀδειαν διὰ νὰ ἐκποιηθῇ, ἀλλ' οὐδεὶς μέχρι σήμερον ἐφάνη ὁ ἀγοραστὴς αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὴν Μονὴν εἶναι ἄχρηστος, ὡς πρὸς τὸν Δῆμον ὁμοῦ κατὰ τὴν σημερινὴν του ἔνδειαν εἶναι χρήσιμος, διὰ τοῦτο ὡς ἔφημεν εἶναι εὐκολὸς ἢ πρὸς τὸν Δῆμον παραχώρησις παρὰ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως.

Ταῦτα μὲν πατρικῶς προτρέλωμεθα ὑμᾶς, ἢ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ Μητροπολίτης Αἰγίνης

Β'.

ια.

Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Αἶγιναν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Ἐγνωστοποιήθη εἰς ἐμὲ τὸν εὐλαβῶς ὑποφαινόμενον παρὰ τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος, πρᾶξις τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου Σαλαμίνος πλήρης

ρουπαρωτάτων συκοφαντιῶν κατ' ἐμοῦ, ἦτις³², ἀναμφιβόλως εἶναι ἀξία τοῦ πυρός.

Ἄλλ' ἐν τοσούτῳ ἐγὼ ἐπιτάττομαι εἰς ἀπολογία, καὶ μόλον ὅτι, οὔτε κανόνες ἐκκλησιαστικοί, οὔτ' αὐτοὶ οἱ Νόμοι τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μὲ ὑποχρεῶνουν εἰς ἀντίρρησην (sic) τοιούτου ἐγγράφου, ἀποδέχομαι τὴν ἐπιταγὴν, διὰ τὴν ἄκραν εὐπειθειαν, τὴν ὁποίαν αὐθορμήτως φέρω πρὸς ὑμᾶς Σεβασμιώτατε, πρὸς τὴν κοινὴν ἡμῶν Μητέρα τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Β. Γραμματείαν.

Ἐρωτῶ δὲ πρῶτον, τίς ὁ κατηγορῶν με; τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἄλλ' ἐὰν τις τῶν κοσμικῶν ἔπραττε ὅσα λέγει ἡ πράξις, ὅτι ἐγὼ ἔπραξα, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κατηγορήσῃ; οὐδαμῶς. Καὶ ἂν αὐτὸ τὸ δικαίωμα δὲν δύναται νὰ μετέλθῃ κατ' οὐδενὸς τῶν κοσμικῶν, πόθεν ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν νὰ τὸ μετέρχεται ἐναντίον Ἱερέως; Ὑπόκειται ἀναντιρρόητως καὶ ὁ Ἱερεὺς, καθὼς γενικῶς πᾶς ἄνθρωπος, εἰς διάφορα ἁμαρτήματα, ἀλλὰ δυοῖν θιάτερον, ἢ ὑπάγονται εἰς τὴν τελεσιουργίαν τῶν ἱεροπραξιῶν του, ἢ εἰς παραβάσεις πολιτικῶν νόμων, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ὑμεῖς Σεβασμιώτατε! ἔχετε τὸ δικαίωμα τοῦ κατηγοροῦ καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ οὐδεὶς ἄλλος, εἰς τὴν δευτέραν, ἔχει τὸ δικαίωμα μόνος ὁ βλαφθεὶς, ἀναφερόμενος πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν; ἢ ὁ δημόσιος κατηγορος, ἐὰν τὸ ἁμάρτημα ἐτελέσθῃ δημοσίᾳ, ἐπ' οὐδεμιᾷ ὁμως περιστάσει καὶ ἐπ' οὐδενὶ ἐγκλήματι δύναται τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νὰ κατηγορήσῃ, παρ' ἐκτός, ἂν τις θελήσῃ νὰ ἐμπλεχθῇ εἰς τὰ δημοτικά του καθήκοντα. Συνάγεται λοιπὸν ἐξ ὧν εἴρηται, ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον παρηνόμησε³³ ὅτι ἐγὼ δὲν ὀφείλω ἀπολογία (τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν) πρὸς κατηγορίας ἀνθρώπων μὴ ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ κατηγορεῖν, ἄλλως δέ, ὁ τρισάθλιος Ἱερεὺς ἠθέλην ὑπόκειται εἰς τὸν δυσβάστακτον ζυγὸν τοῦ νὰ γνωρίζῃ πάντα ἄνθρωπον ὡς εἰσαγγελέα του, οὐτινος τὰ καθήκοντα προσελάβετο ἤδη κατ' ἐμοῦ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πατρίδος μου.

Ἄλλ' ἐπὶ ταύτῃ τῇ παρανομίᾳ προσέθηκεν καὶ ἑτέραν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὅλη αὐτοῦ ἡ ἔκθεσις οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει εἰμὴ συδδοαφὴ συκοφαντῶν, ῥαδιουργηθεῖσα ἐξ ἀτομικῶν παθῶν καὶ συμφερόντων.

Ῥητῶς Σεβασμιώτατε! ἀπαγορεύεται παρὰ τοῦ Νόμου εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὸ νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν, ἢ ἀπλῶς νὰ ἀποτείνεται εἰς οὐδεμίαν τῶν Ἀρχῶν, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐνεργοῦν ἐντὸς μόνον τῶν δημοτικῶν καθηκόντων του, πρὸς μόνον τὸν δήμαρχον ἀποτείνεται, πρὸς τοῦτον διακοινώνει τὰς πράξεις του καὶ οὗτος τὰς δισβιβάζει εἰς τὸν Διοικητὴν, ὑφ' ὃν ὁ Δῆμος. Μὴ βαδίζον λοιπὸν ἐπὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, [ὡς] ἐπὶ

32. Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

33. Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

γραμμῆς στρεβλῆς καὶ ἀνίσου ἀνακηρύττεται, ἥ ὅτι παραγωνοῖζει τὰ καθήκοντά του ἢ ἐκὼν τὰ καταπατεῖ, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τὸ νὰ συκοφαντήσῃ ἄνδρα ἀθῶον καὶ τοῦτον Ἰερέα.

Ἔπειτα, ὁποῖον θέλει εἶναι τὸ δικάσον με Δικαστήριον; οὐδέποτε ἠκούσθη Δικαστήριον νὰ καταδιώκῃ τινὰ αὐτεπαγγέλτως. Δικαστῆς ἐν ταύτῳ καὶ κατήγορος εἶναι δύο ὄντα φύσει ἀντίθετα καὶ ἀσυμβίβαστα, ἄλλος λοιπόν, ἢ ἄλλοι πρέπει νὰ εἶναι οἱ κατήγοροί μου ἐν τῷ Δικαστηρίῳ καὶ οὗτοι πρέπει νὰ εἶναι ὄχι οἱ κύριοι σύμβουλοι, ἀλλ' οἱ κατ' ὄνομα ἀναφερόμενοι εἰς τὴν πράξιν καὶ δῆθεν ἀδικηθέντες παρ' ἐμοῦ. Ἄλλ' οὗτοι, ἢ ὅτι εἶναι ἀνύπαρκτον τὸ ἀδίκημα, ἢ εἶναι ὑπαρκτόν, δὲν θέλουν νὰ κινήσωσι δίκην. Εἰς περίστασιν τοιαύτην, ἐγὼ μὲν ἀπαλλάττομαι πάσης ἀπολογίας, τὸ δὲ δικαστήριον ὀφείλει νὰ μοι εἴπῃ, ὡς εἶπεν ὁ Σωτὴρ πρὸς τὴν μοιχαλίδα ἐκείνην, πορεύου, ὅτι οὗτ' ἐγὼ σε κατηγορῶ.

Ταῦτα καὶ ὑποφαίνομαι εὐσεβῶς.

Ἐν Σαλαμῖνι τῆ³⁴

ιβ'.

[Πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Αἰγίνης σεβασμιώτατον Μητροπολίτην]

Οἱ ὑποφαινόμενοι Ἰερεῖς ἐκθέτομεν, διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου, ὅτι, κατὰ τὴν 26 λήγοντος μηνὸς Δεκεμ. εὐρέθημεν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν, κατὰ προσηγηθεῖσαν πρόσκλησιν προφορικὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Ἀρχιερέως, διὰ νὰ συμπαραερευθῶμεν εἰς τινὰς ἐξετάσεις, ἅς τινὰς ἔμελλον νὰ γίνωσι πρὸς τὸν ἱερέα Δημήτριον Κουμπενᾶν³⁵, ἀφορώσας ἐκκλησιαστικὴν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν του [ὑπόθεσιν]. Ἐνεφανίσθη ἐν τούτοις ὁ διαληφθεὶς Ἰερεὺς, πρὸς ὃν ἀπηύθυνεν ὁ Ἀρχιερεὺς τινὰς ἐρωτήσεις περὶ ἐνὸς ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν [προηγουμένην] ἡμέραν, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἀρχιερέως, ἔφερον αὐτὸς εἰς τὴν ἐπισκοπὴν καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν διακόνησάν (sic) τοῦ Ἀρχιερέως, ὁμοῦ μὲ δέκα δραχμᾶς. Ἐπειδὴ ὁμοῦ τὸ δῆθεν ἐγγράφον δὲν ἐφανέρωσεν οὔτε παρὰ τίνος πέμπεται, οὔτε πρὸς τίνα, ἐκτὸς τῆς ἄλλης ἀκαταστασίας τοῦ ἐμπεριεχομένου, περὶ τούτου ἠρχίσαν πρῶτον αἱ ἐξετάσεις, ὡσαύτως καὶ περὶ τῶν δέκα δραχμῶν, μὴ φερουσῶν κἀνένα τίτλον. Ἄλλ' αἱ ἀποκρίσεις αὐτοῦ ἦσαν μὲν ἀσυνεπεῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀστατοὶ πρὸς τὰς ἐρωτήσεις, ἀλλὰ μετὰ ἡσυχίας, κατὰ πρῶτον, μετ' ὀλίγον ὁμοῦ παρεξετράπη εἰς πολλὴν θυμὸν καὶ ὀργὴν τοσαύτην, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ἐφαίνετο ὄλως μαινόμενος, ὡς δῆθεν ἀδικούμενος, καὶ φρενοβλαβῆς καὶ παρὰ φρον ἐνδεικνύμενος διὰ φωνῶν καὶ κινήματων (ἐκτὸς ὕβρεων) οὗτ' αὐτὸς ἤξευρε τί λαλεῖ, οὐδ' ἡμεῖς τί ἀκούομεν. Αἱ ἀδελφικαὶ ἡμῶν γουθειαί, ὡσαύτως:

34. Κεῖται ἀχρονολόγητον.

35. Ἴδε τὸ ὑπ' ἀριθ. β' ἐγγράφον.

καὶ δύο ἄλλων ἀτόμων, ἐκ περιστάσεως παρευρεθέντων δὲν ἴσχυσαν νὰ τὸν καταπραύνωσι. Πρὸς τὴν παραφορὰν αὐτοῦ ταύτην, ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς παύσας τῶν ἐξετάσεων, ἴστατο ἀτίραχος, ὡς ἀδιάφορος θεατῆς, κατοικτειῶν ἴσως τὴν ἔλειψιν τῶν καταστάσεων, ἀλλ' ἡμεῖς γνωμοδοτοῦμεν, καθὼς ἱερεῖς, ὅτι πρέπον εἶναι νὰ μὴ τῷ δοθῆ, τοῦλάχιστον διὰ τινὰ καιρὸν, διαχειρίσεις πνευματικῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων εἰς οἰκονομίαν μυστηρίων Χριστοῦ⁸⁸.

ιγ'.

*Αριθ. Πρ. 515

Διεκ. 322

Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν
Αἰγίνης διαμένοντα ἐναυῖθα
Σ. Μητροπολίτην

*Ἐν Ζαχόλῃ τὴν 25
7βρίου 1847

Ὁ Δῆμος μὲ λύπην του θεωρεῖ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησιν τῆς Πανιερότητος Της. Ἐκφράζει δὲ ἀπεριόριστον εὐχαρίστησιν διὰ τὸν ἐπ' Ἐκκλησίας κηρυχθέντα λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸν εἰς τὴν θεοσέβειαν καὶ ἀρετὴν ἄγοντα τὰ ἀποπλανηθέντα λογικὰ πρόβατα, ἰδίως διὰ τὴν καρτερίαν, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς Σας πρὸς ἔγκαινιασμὸν τῶν νεοδημάτων, ἀνετοιμῶν δὲ Ναῶν, ἰδίως διὰ τὸν Ναὸν τοῦ χωρίου Μιζὰ (?), τὸν ὁποῖον ἐκ τῆς ἀνεχρείας τῶν κα οἰκῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων, κατὰ τὴν εἰκοτὴν τρίτην λήγοντος μηνὸς ἐγκαινιάσατε.

*Αναχωροῦντες ἀπὸ τὰ ἐδάφη τοῦ Δήμου εὐαρεστηθῆτε νὰ μὴ λησμονήσητε νὰ ἀπονεύμετε τὰς εὐλογίας καὶ εὐχὰς ὑμῶν εἰς τοῦ, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν μας κατοίκους.

Εὐπειθέστατος

*Ὁ Δήμαρχος τῆς Ζαχόλης⁸⁹

Γ. Παλασπυρόπουλος

Γ'.

ιδ'.

[Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Αἰγιναν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην]

*Ἀφ' οὗ πολυετῶς ὁ συμπολίτης ἡμῶν ἅγιος οἰκονόμος ἱεράτευσε θεοσεβῶς εἰς τὴν ἐνορίαν ἡμῶν τὴν Πέρδικαν⁸⁸, ἤδη πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ βάρους

86. Κεῖται ἀχρονολόγητον.

87. Ὁ δῆμος Ζαχόλης συγκαίμενος ἐκ κωμῶν καὶ χωριδίων τινῶν κεῖται ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Κορινθίας τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

88. Πέρδικα, ὠραιστάτη κωμόπολις τῆς νήσου Αἰγίνης.

ρους τῶν γηρατειῶν καὶ ἄλλων ἀσθενειῶν, ἀναγκάζεται καὶ μὴ θέλων νὰ ἀποθέσῃ πλέον τὸ φορτίον τῆς πνευματικῆς μερίμνης καὶ ἐπιστασίας τῆς ἐνορίας ταύτης. Τοῦτο, ἂν καὶ δικαίως πολὺ μᾶς λυπεῖ, παρηγορούμεθα ὁμως, ὅτι ἔχει υἱὸν ὀνομαζόμενον...³⁹ ἄξιον ἑαυτοῦ καὶ ἐπιθυμοῦντα νὰ καθέξῃ τὸν τόπον τοῦ πατρὸς του. Εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ υἱοῦ συνευδοκεῖ καὶ ὁ πατήρ, ἀλλὰ πρὸ τούτων ἐπιθυμοῦμεν ἡμεῖς ἅπαντες οἱ εὐσεβᾶστως ἐνταῦθα ὑποφαινόμενοι, ὥστε ὁ υἱὸς τοιοῦτου πατρὸς νὰ ἱερατεύῃ ἐφ' ἡμῖν εἰς τὸ ἐφεξῆς, ἀντὶ τούτου. Γνωρίζομεν τοῦ υἱοῦ τὴν διαγωγὴν προβαίνουσαν εἰς τε θεοσέβειαν καὶ ἀρετὴν, κατὰ μίμησιν τοῦ πατρὸς, καὶ δὲν ἀμφιβόλλομεν, ὅτι εἶναι ἀρκετὰ ἐγγεγυμνασμένος εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν.

Ὡς τοιοῦτον λοιπὸν συνιστῶμεν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν Ὑ. Σ., τὸν ὁποῖον, ἀφ' οὗ προηγουμένως δοκιμάσῃ, κατὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ἐγκρίνη ἄξιον, παρακαλοῦμεν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ τὸν προβιάσῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ πρεσβυτέρου, διὰ νὰ ἱερατεύῃ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν ἐνορίαν μας ταύτην, ἀντὶ τοῦ πατρὸς του⁴⁰.

ιε'.

Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Αἴγιναν Σεβ. Μητροπολίτην κύριον Σαμουήλ.

Ὁ ταπεινῶς ὑποφαινόμενος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος εἰς τὴν ἐν Αἴγινῃ ἐνορίαν τὴν ἐπονομαζομένην Πέρδικαν, διατελῶ ἤδη πλήρης ἡμερῶν, ὑπερακμάσας κατὰ τὴν ἡλικίαν, δι' ὃ ἐκπесὼν τῶν φυσικῶν μου δυνάμεων, οὐ μόνον ἕνεκα τοῦ γῆρας, ἀλλ' ἐξ αἰτίας ἔτι καὶ ἄλλων ἀναποδράστων ἀσθενειῶν, αἱ ὁποῖαι φύσει συμπαρακολουθοῦσι εἰς τὸ γῆρας, ἀνίκανον θεωρῶ ἑμαυτὸν τοῦ λοιποῦ, τὸ νὰ ἔχω τὴν πνευματικὴν φροντίδα καὶ ἐπιστάσιαν τῆς ἐνορίας ταύτης.

Ἐχω ὁμως υἱὸν ἐνήλικα καὶ ἔγγαμον ὀνομαζόμενον...⁴¹, τὸν ὁποῖον ἐκ βρέφους ἀνέτροφον παρ' ἐμοί, γυμνάζων αὐτὸν εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκπαιδεύων εἰς ἀνάγνωσιν [κατήχησιν] καὶ εἰς τὸ διάγειν βίαν σεμνὸν καὶ χριστοθήτη· οὗτος τοιοῦτος ἀνεδείχθη μέχρι τῆς ἐνεστώσης αὐτοῦ ἡλικίας, ὄντος ἑτῶν τριάκοντα καὶ δύο· καὶ ὡς τοιοῦτος γνωρίζεται καὶ παρ' ὄλων τῶν ἐνοριτῶν μου, πνευματικῶν τεκνῶν τῆς Ὑ. Σεβασμιότητος, ἐπιθυμοῦντων, ἵνα οὗτος ἀντικαταστήσῃ ἐμὲ καὶ λάβῃ τὴν θέσιν μου εἰς τὴν ἐνορίαν ταύτην.

Τοῦτον λοιπὸν τὸν υἱὸν μου παρουσιάζω εἰς τὴν Ὑ. Σεβασμιότητα, ὡς γινώσκοντά ἱκανῶς πᾶσαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, καὶ καθυποβάλλων πρῶτον αὐτὸν ὑπὸ τὴν βᾶσανον καὶ δοκιμασίαν τῆς Ὑ. Σ., ἐπικαλοῦμαι.

39. Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

40. Κεῖται ἀχρονολόγητον.

41. Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

ἐπομένως νὰ ἐνεργήσητε καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν ἱερῶν ὑμῶν καθηκόντων, ἵνα προβιβασθῆ εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, φυλαττομένον ἀκριβῶς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ συνοδικῶν ὄρων. Ἴνα παύσω καὶ ἐγὼ ἀμέσως, τούτου γενομένου, τῆς πνευματικῆς μερίμνης καὶ ἀναλάβῃ ταύτην ὁ υἱός μου. Ταῦτα, καὶ ὑποφαίνομαι μὲ τὸ προσήκον σέβας ⁴³.

ιστ'.

Πρὸς τὸν [κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Αἰγίνης Σεβ. Μητροπολίτην].

Ὁ ὑποκλινῶς ὑποφαινόμενος εἰμι υἱὸς τοῦ κατὰ τὴν Πέριδικαν ἱερέως καὶ οἰκονόμου Μιχαήλ. Ὁ πατήρ μου οὗτος, ἀφ' οὗτου ἐγὼ ἐγεννήθην μὲ ἀνέτρεφεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅπου ἱεράτευε καὶ παρ' αὐτῷ ἔμαθον ὅλα τὰ ἀνάγνωσματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. Ἐκ τῆς ἀπαλῆς ἐκείνης ἡλικίας μου, ἐκμιμούμενος τὸν σεβαστόν μοι τοῦτον πατέρα, ἔλαβον ἔρωτα εἰς τὴν ἱερωσύνην. Νῦν δέ, ὅτε ὁ πατήρ μου ἀναγκάζεται καμπτόμενος ὑπὸ γηρατειῶν καὶ ἀσθενειῶν, νὰ παραιτηθῆ τοῦ βάρους τῶν ἑνοριακῶν φροντίδων, ἐμφανίζω ἐγὼ ἑμαυτὸν εἰς τὴν Υ. Σ. καὶ πρῶτον ἀναγγέλλω εἰς αὐτὴν τὴν ἣν ἔχω ἔφεςιν διὰ νὰ προβιβασθῶ εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίωμα, δεύτερον, ὅτι εἰμι ἕγγαμος καὶ τρίτον, οὔτε καὶ γραμμάτων ἀπειρος δὲν ὑπάρχω καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἀρκούντως εἰμι μεμνημένος.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν προηγηθῆ ἡ περὶ τούτου ἐξέτασις καὶ δοκιμασία παρὰ τῆς Υ. Σ. παρακαλῶ νὰ ἐνεργήσητε τὰ τῆς χειροτονίας μου, συμφώνως κατὰ τοὺς ἱερῶς κανόνας ⁴³. Ταῦτα καὶ ἀσπαζόμενος τὴν σεβασμίαν αὐτῆς δεξιᾶν ὑποφαίνομαι μὲ σέβας βαθύτατον ⁴⁴.

ιζ'.

Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Αἰγίνα Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κύριον Σαμουήλ.

Μεταξὺ τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων, ὅσων ἐναπαιτοῦνται εἰς μίαν κοι-

43. Κεῖται ἀχρονολόγητον.

43. Τὰ περὶ τῆς χειροτονίας καὶ ἐκλογῆς τῶν ἐφημερίων ἐκανονίσθησαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 292 - 498 ἀπὸ 3 Φεβρ. 1834 ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Κατὰ ταύτην οἱ προβαλλόμενοι εἰς χειροτονίαν δεόν 1) νὰ κτῶνται ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν, τὴν ἀνάλογον εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις παιδείας, τιμιότητος καὶ ἱκανότητος εἰς τὸ ἱερατεῦειν, 2) νὰ ἔχωσι μαρτυρίαν ἐγγραφον τῆς ἐνορίας, εἰς ἣν μέλλουσιν ὀηρετεῖν, ἐπιπεκυρωμένην ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον δημοτικὴν ἀρχήν· τὰ ἐγγραφα ταῦτα δι' αἰτήσεως τοῦ ὑποψηφίου ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὅστις κατόπιν ἀκριβοῦς ἐξετάσεως πέμπει πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον μὲ τὰς τυχόν παρατηρήσεις του καὶ ἡ Σύνοδος ἐξετάσασα δίδει τὴν ἀδειαν καὶ τελεῖται τότε ἡ χειροτονία τοῦ ὑποψηφίου. Βλπ. *Δὲ ἀναγκαίστεραι ἐγκύκλιοι κ.λπ.* σελ. 8 - 9.

44. Κεῖται ἀχρονολόγητον.

νωνίαν χριστιανῶν, ἀμφιβάλλομεν ἂν ὑπάρχη ἄλλο τι, ἀναγκαιότερον τοῦ Ἱερέως. Ἡμεῖς Σεβασμιώτατε! οἱ κάτοικοι τοῦ κατὰ τὴν Σαλαμίνα Μουλκίου, τέκνα πνευματικὰ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἀπαρτιζόμεν, ὡς ἔγιστα πεντήκοντα οἰκογενείας, διηρημένοι εἰς ὀλίγας συνοικησεις, στερούμεθα ὁμως πρὸ πολλοῦ Ἱερέως, ὅστις νὰ ἐκτελῇ τὴν θεῖαν λατρείαν, καὶ ὅσα ὅλα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀμώμητον ἡμῶν πίστιν, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν θεῶν πατέρων τῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Πρὸ πολλοῦ ἠσθάνθημεν τὴν ἀνάγκην, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη αὕτη ἔτι μᾶλλον γίνεται ἐπαισθητή, προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ ἐπειδὴ ἡ στέρησις αὕτη δὲν εἶναι δυσθεράπευτος, συνελθόντες εἰς ἓν οἱ κάτοικοι τοῦ θηθέντος Μουλκίου καὶ συσκεφθέντες περὶ τοῦ ἀντικειμένου, κοινῇ γνώμῃ ἐνεκρίναμεν νὰ προτείνωμεν διὰ Ἱερέα μας τὸν κ. ...⁴⁵, υἱὸν Ἱερέως Ἰωάννου Παπα Μιχαήλ, συνδημότην μας.

Ἡ γνώσις, τὴν ὁποίαν ἔχομεν περὶ τοῦ προτεινομένου ἀνδρὸς εἶναι πρῶτον, ὅτι ὑπάρχει ἔγγαμος. Δεύτερον, τιμίας καὶ ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς καὶ τρίτον, ὅτι, κατὰ τὴν ἡλικίαν εἶναι ὑπερβεβηκῶς τοῦ τριακοστοῦ ἔτους. Περὶ δὲ τῆς ἰκανότητος, τὸ ἀφήνομεν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, μόνον ὅτι καὶ κατὰ ταῦτα πεπεσμεθα, ὅτι εἶναι ἄξιος, ὡς παρ' Ἱερέως πατρὸς νηπιόθεν περὶ τὰ ἱερὰ γυμναζόμενος καὶ ἐξασκούμενος. Προβάλλοντες λοιπὸν αὐτὸν διὰ Ἱερέα καὶ συστεινοντές τον ὡς ἄξιον, παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα νὰ ἐνεργήσητε τὰ καθ' ὑμᾶς, ἵνα λάβῃ οὗτος ὁ παρ' ἡμῶν, κοινῇ ψήφῳ, ἐκλεχθεὶς τὴν Ἱερωσύνην, διὰ νὰ ἐπιτελῇ ἐντὸς τῆς ἡμῶν ἐνορίας, τὰ θεῖα Μυστήρια καὶ τὰς ἱεράς ἀκολουθίας, καὶ νὰ μὴ ὑποκείμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀνάγκην, τὸ νὰ πηγαίνωμεν εἰς, ὄντως ἀλλαχόσε, Ἱερέα, εἰς περίστασιν ἀναπόφευκτον.

Ταῦτα, καὶ μ' εὐλαβητὴν ὑπόκλισιν ὑποφαινόμεθα ⁴⁶.

45. Ἐν τῷ κειμένῳ ὑπάρχει κενόν.

46. Κεῖται ἀχρονολόγητον.